

Sygn. akt II AKz 432/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Janusz Jaromin

Sędziowie: SA Stanisław Stankiewicz

SA Andrzej Wiśniewski(spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Zdzisława Rynkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie **J. N.**

o wydanie wyroku łącznego

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 16 października 2012r. sygn. III K 195/12

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

I. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. G. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy), w tym 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie o wydanie wyroku łącznego,

III. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 października 2012r. Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego z wniosku skazanego J. N., wobec stwierdzenia, iż wniosek dotyczy skazań, które były już przedmiotem rozstrzygnięcia w innym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, prowadzonym pod sygnaturą III K 5/08.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł skazany. Powołując się na wskazane w zażaleniu orzecznictwo i regulacje prawne, mające dotyczyć możliwości łączenia kar, w tym także odbytych, wskazał na zasadność zastosowania wobec jego osoby absorpcji kar.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, iż w sprawie zachodzi przesłanka do umorzenia postępowania. Nie jest nią, co należy podkreślić w kontekście wywiedzionego zażalenia, okoliczność, że wskazane we wniosku wyroki nie podlegają łączeniu. Zarówno z podstawy prawnej wydanego przez Sąd pierwszej instancji rozstrzygnięcia, jak i z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika jasno, że przedmiotowe rozstrzygnięcie zostało wydane z uwagi na inną przesłankę – powagę rzeczy osądzonej. Sąd pierwszej instancji wskazuje bowiem, że wszystkie wymienione przez skazanego we wniosku wyroki, zostały ujawnione w toku już wcześniej toczącego się postępowania o wydane wyroku łącznego, prowadzonego pod sygnaturą III K 5/08.

Postanowieniem wydanym w sprawie III K 5/08 rozstrzygnięto co do możliwości wydania wyroku łącznego obejmującego skazania J. N. wyrokami Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 18 grudnia 2000r. w sprawie VI K 941/00 oraz Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 października 2003r. w sprawie III K 52/03. Są to zatem te same wyroki, których dotyczy aktualnie wniesiony do Sądu Okręgowego wniosek o wydanie wyroku łącznego. Tak więc przedmiotem generowanego nim postępowania były te same wyroki jednostkowe, co do możliwości łączenia których wypowiedział się już Sąd Okręgowy w Szczecinie, wydając postanowienie w sprawie III K 5/08. Wydanie rozstrzygnięcia w sprawie III K 5/08 stworzyło stan powagi rzeczy osądzonej co do materii, która była przedmiotem rozważań Sądu w tej sprawie. Zgodnie zaś z art. 17 § 1 pkt 7 kpk ponowne prowadzenie postępowania w tej samej kwestii nie jest możliwe.

Prawidłowo zatem Sąd pierwszej instancji, umorzył postępowanie w niniejszej sprawie z powodu istnienia negatywnej przesłanki procesowej – powagi rzeczy osądzonej. Kwestia, jaka miałaby być przedmiotem rozstrzygnięcia, została już prawomocnie rozstrzygnięta w innym, wcześniejszym postępowaniu. Złożone przez skazanego zażalenie, żadnego argumentu przeciwko takiemu stanowisku Sądu Okręgowego w gruncie rzeczy nie przedstawia.

Dodać należy, że wobec powyższego całkowicie zbędnym było przedstawianie przez Sąd Okręgowy („niejako na marginesie”) rozważań, co do możliwości połączenia kar orzeczonych wyrokami, których wniosek skazanego dotyczył. W chwili obecnej zaś, tylko z racji podniesionych w zażaleniu argumentów, wskazać należy, że o ile przepisy prawa faktycznie przewidują możliwość łączenia kar w całości odbytych, to jednak regulacja taka nie przelamuje ogólnej zasady, że łączeniu podlegają wyłącznie kary orzeczone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego wyroku skazującego co do któregośkolwiek z nich. Błędnie skazany uważa, że obecnie mogą podlegać łączeniu wszystkie kary orzeczone do czasu wydawania wyroku łącznego. Wszelkie warunki w jakich wydać można (i należy) wyrok łączny zostały określone w art. 85 kk i art. 91 kk i zawarte w tych przepisach regulacje nie uległy od czasu wydania orzeczenia w sprawie III K 5/08 żadnej zmianie. O ile zachodzi sytuacja przewidziana w którymś z powyższych przepisów, obligatoryjne jest wydanie wyroku łącznego. Poza powyższymi, brak regulacji, wedle których możliwe byłoby wydanie wyroku łącznego. W szczególności podstawą orzeczenia kary łącznej wedle oczekiwania skazanego nie mogą być przepisy ani orzecznictwo przywołane przez skarżącego w zażaleniu i to w sposób świadczący o braku zapoznania się z ich treścią.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w punkcie pierwszym postanowienia.

W zakresie kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym orzeczono na podst. § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu.

W zakresie kosztów procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono, w oparciu zasadę słuszności, na podst. art. 624 § 1 kpk.